

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Novosada a soudkyň Mgr. Kateřiny Sedlákové a JUDr. Ludmily Petrákové ve věci

žalobců: **a) D. K.**, narozený dne xxx
 b) xxx K. K., narozená dne xxx
 oba bytem xxx
 oba zastoupeni advokátem Mgr. Jaroslavem Mazůrkem
 sídlem Šmeralova 272/22, 170 00 Praha 7

proti
žalované: **MAFRA, a. s.**, IČO 45313351
 sídlem Karla Engliše 519/11, 150 00 Praha 5
 zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Urbánkem
 sídlem Na Kozáčce 7/1289, 120 00 Praha 2

o ochranu osobnosti

k odvolání žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. prosince 2024,
č. j. 10 C 428/2023-248,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I a II ve vztahu mezi žalobcem a) a žalovanou **mění** tak, že žalovaná je povinna z článku s názvem „xxx“, jenž byl publikován na webových stránkách www.idnes.cz, odstranit větu: „xxx?“ a dále větu: „xxx“, a to z těchto stránek ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jinak se v tomto výroku ve vztahu mezi

žalobcem a) a žalovanou **potvrzuje**. Ve vztahu mezi žalobkyní b) a žalovanou se rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I a II **potvrzuje** v celém rozsahu.

- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III **mění** tak, že žalovaná je povinna na stránkách www.idnes.cz uveřejnit následující omluvu žalobci a): „*Portál iDNES.cz se omlouvá D. K., že o něm v článku „xxx“ že dne xxx uveřejnila tvrzení, že „xxx“, když uvedené tvrzení je nepravdivé*“, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku po dobu tří měsíců. Ve zbývajícím rozsahu výroku III se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje**.
- III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku IV **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci a) částku 200 000 Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- IV. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku V **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni b) částku 100 000 Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- V. Žalobce a) je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku ve výši 25 571,33 Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalované.
- VI. Ve vztahu mezi žalobkyní b) a žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

- Žalobci** se žalobou podanou dne 13. 12. 2023 domáhají ochrany své osobnosti, do které mělo být neoprávněně zasaženo článkem žalované zveřejněným dne xxx na zpravodajském portálu www.idnes.cz. Tvrdí, že v tomto článku byly zveřejněny nepravdivé informace o tom, že žalovaný (jenž byl označen jako xxx) pomáhal legalizovat desítky milionů korun oligarchovi a příteli V. P. A. R. (správně R.), přestože žalobce – xxx xxx xxx – nikdy nebyl obviněn z legalizace výnosů z trestné činnosti, nýbrž ze zločinu porušení mezinárodních sankcí. Žalovaná dále nepravdivě informovala o vile, v níž žalobci bydlí, když uvedla, že patří nepřehlédlné firmě z Kypru a že původ peněžních prostředků, za které byla pořízena, nelze dohledat. Současně byla v článku publikována i fotografie této vily s popiskem „Xxx xxx xxx“, která zachycuje číslo popisné i číslo evidenční, čímž bylo neproporcionálně zasaženo do soukromí obou žalobců. V článku se dále objevila nepravdivá informace o tom, že v den, kdy byl žalobce obviněn, začal na katastru nemovitostí převádět jedinou nemovitost, kterou na své jméno vlastní, a sice panelák v xxx, a že hned po obědě přišel na katastr se smlouvou, podle které jej převádí na xxx O. R. a jeho rodinné příslušníky. Ve skutečnosti však byla tato transakce rozjednána už od listopadu 2022 a k uzavření kupní smlouvy došlo v červnu 2023. Taktéž není pravda, že by žalobce osobně přinesl smlouvu na katastr, nýbrž k návrhu na vklad došlo jiným, dříve dojednaným způsobem. V neposlední řadě pan R. není xxx ale xxx. V článku se dále objevují informace, které sice nejsou nepravdivé, ale jsou podané hrubě zavádějícím manipulativním způsobem a žalobce poškozují. Jedná se o informace o tom, že společnost vlastníci vily patří žalobkyni b), kdy se tím naznačuje, že by měla mít prospěch z difamujících aktivit svého manžela, informace o úvěrech, kterými měla být vila v letech 2007 a 2008 zatížena, s nimiž ovšem žalobci nemají nic společného, informace naznačující propojení banky, která úvěry poskytl, s bankou, kterou v minulosti vlastnil žalobce spolu s A. R., a informace o bratrech R.

2. **Žalovaná** s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí na základě tvrzení a argumentů podrobně uvedených v bodě 3 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
3. **Soud prvního stupně** rozsudkem uvedeným v záhlaví žalobu v celém rozsahu zamítl (výrok I až V) a uložil žalobcům povinnost nahradit žalované náklady řízení ve výši 24 684 Kč (výrok VI). Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace, které jsou uvedeny v písemném odůvodnění odvoláním napadeného rozsudku a které není třeba v zájmu stručnosti opakovat.
4. **Žalobci** napadli rozsudek soudu prvního stupně včasným a přípustným **odvoláním**. Namítají, že soud prvního stupně nedostatečně zjistil skutkový stav věci, když neprovedl všechny důkazy, které žalobci navrhovali, a tento svůj postup ani dostatečně nezduvodnil. Konstatoval-li v odůvodnění svého rozhodnutí (bod 21), že provedení dalších důkazů je nadbytečné, neboť žalobci nespороvali, že informace v článku jsou pravdivé, není žalobcům zřejmé, jak k takovému závěru dospěl. Žalobci od samého počátku tvrdí, že článek obsahuje nepravdu, a pokud obsahuje pravdu, tak s ní zachází tak, že vyznívá lživě, nepravdivě a má difamující povahu. Soud prvního stupně dospěl i k nesprávným skutkovým závěrům, když evidentně zaměňuje národnost a státní příslušnost žalobce a). Žalobce a) znovu zdůraznil, že je xxx xxx , který i z tohoto důvodu má svůj vlastní individuální pohled na určité aspekty ruského nacionalismu. Byl to i důvod, proč se s **Xxx xxx** v roce 2014 nadobro rozloučil, oženil se s rodilou Češkou a založil svůj domov v České republice. Chybný je i závěr soudu prvního stupně, že by jednání, z něhož je žalobce obviněn, mohlo být zjednodušeně označeno jako legalizace finančních prostředků. Pokud by tomu tak bylo, žalobce by byl stíhán za legalizaci výnosů z trestné činnosti, a ne za porušování mezinárodních sankcí. Legalizace peněz (neboli „praní“ peněz) je spojováno s obchodem s drogami, nelegální prostitucí, nelegálním obchodem se zbraněmi, obchodem s bílým masem a terorismem a u veřejnosti má negativnější konotaci než to, že někdo porušil mezinárodní sankce. Nesprávný je dále závěr soudu prvního stupně o nedostatku aktivní legitimace žalobců ve vztahu k výroku o neprůhledné vlastnické struktuře společnosti Fxxx xxx xxx, která vlastní vilu, v níž žalobci s rodinou bydlí. Je-li tato společnost spojována s jejich jmény, pak jakékoliv její očerňování dopadá i na samotné žalobce. Souhlasit nelze ani se závěrem soudu prvního stupně ohledně pravdivého informování o transakci – převodu nemovitosti ve xxx. Tato část článku vyvolává mylný dojem, že žalobce a) hned poté, co mu bylo doručeno obvinění, běžel na katastr a snažil se dům rychle převést na jiného Xxx . Pokud by soud prvního stupně provedl navržené důkazy, musel by zjistit, že tato transakce byla plánována a uzavřena dlouho před tím, než žalobce a) vůbec věděl, že bude trestně stíhán. Konečně žalobci soudu prvního stupně vytýkají nesprávné právní posouzení věci, neboť soud prvního stupně nevzal v potaz, že článek byl téměř dva měsíce k dispozici v napadené (neupravené) podobě, přičemž to, že ho žalovaná posléze upravila, jen dokládá, že si byla vědoma svého zásahu do osobnostních práv žalobců. Jakýkoliv článek má přitom nejvyšší čtenost na počátku uveřejnění. Souhlasit nelze ani s tím, že uveřejnění adresy žalobců není zásahem, který by odůvodňoval peněžitou satisfakci. Žalobci navrhuje, aby byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
5. **Žalovaná** ve svém vyjádření k odvolání žalobců uvádí, že nepovažuje za podstatné, zda je žalobce a) xxx xxx , jenž se s Xxx xxx nadobro rozloučil již v roce 2014. Žalovaná v předmětném článku informovala o tom, že žalobce a) se měl dopustit porušení mezinárodních sankcí, které jsou uvaleny na fyzické a právnické osoby Ruské federace přímo spojené s protiprávní anexí Krymu a s porušováním územní integrity Ukrajiny. V době, kdy měla být trestná činnost páchána, byl žalobce a) dle usnesení policejního orgánu občanem Ruské federace. Trestnou činnost, z níž byl obviněn, lze zjednodušeně označit za „legalizaci finančních prostředků“, nadto je na několika dalších místech článku, včetně jeho nadpisu, uvedeno, z čeho byl žalobce a) skutečně obviněn – z porušování sankcí. Výraz „legalizace“ je tak pouze určitým hodnocením, které vychází z reálného základu. Pravdivé je i tvrzení, že v den, kdy byl žalobce a) obviněn, začal na katastru nemovitostí převádět svou nemovitost na pana R. Co se týče informací o společnosti Fxxx xxx xxx, tak z

usnesení policejního orgánu vyplývá, že kupní cena za vilu byla uhrazena z finančních prostředků A. R., které byly převedeny do společnosti Fxxx xxx xxx ovládané žalobcem a), přičemž tyto finanční toky byly kryty pochybnými smlouvami o zápůjčkách. Pokud jde o uveřejnění adresy žalobců (čísla popisného a evidenčního), žalovaná, jejímž cílem nebylo, aby se vila stala identifikovatelnou pro veřejnost, již přistoupila k nápravě – vyhověla výzvě žalobců a tyto údaje odstranila. V mezidobí, než k odstranění došlo, si článek přečetlo cca 2 000 čtenářů, což je vcelku zanedbatelné číslo. Žalovaná navrhuje, aby rozsudek soudu prvního stupně byl potvrzen.

6. V reakci na poučení odvolacího soudu ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), které bylo žalované uděleno při jednání dne 29. 5. 2025 a v jehož rámci byla vyzvána, aby doplnila svá tvrzení a označila důkazy k tomu, zda žalobce před zveřejněním článku kontaktovala, vysvětlila, na čem zakládá pravdivost, resp. pravdivý základ výroků o neprůhledné firmě, které patří vila na xxx, a o tom, že nelze dohledat původ peněz, za které byla pořízena, žalovaná uvedla následující: Autor článku žalobce a) před vydáním článku kontaktoval e-mailem, avšak neúspěšně, a jelikož e-mail byl v mezidobí smazán, je navrhován výslech autora článku, svědka V. J. Co se týče výroků o neprůhledné firmě z Kypru a původu peněz, za něž byla pořízena vila na xxx, žalovaná odkázala na obsah usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce. Z něj vyplývá, že skutečným koncovým vlastníkem společnosti Fxxx xxx xxx byl v době od 23. 5. 2012 do 22. 6. 2017 žalobce a), ačkoliv formálně takto nefiguroval. Dále z něj vyplývá i to, že žalobce a) se účastnil přesouvání finančních aktiv a dalších majetkových hodnot A. R. do České republiky a dalších zemí EU, k čemuž využíval na sebe navazující jednání spojené s vrstvením bankovních transferů a široké zapojení skořápkových „onshore“ a „offshore“ společností. Také peníze na nákup vily a jejího vybavení měly pocházet od A. R., přičemž příslušné transakce byly zčásti kryty smlouvami o zápůjčkách, vzbuzujícími důvodné pochybnosti o jejich skutečném účelu a ekonomické oprávněnosti. Žalovaná dále vyjádřila přesvědčení, že výrazy „legalizace“ a „ruské praní peněz“ odpovídaly tomu, co bylo v článku popsáno, a je jim třeba rozumět nikoliv v tom smyslu, že by se jednalo o legalizaci výnosů z trestné činnosti, nýbrž o ilegální nakládání s prostředky ruského občana, na něhož byly uvaleny sankce. Pokud pak jde o převod nemovitostí na katastru, bylo prokázáno, že žalobci a) bylo usnesení o zahájení trestního stíhání doručeno dne 2. 8. 2023 v ranních hodinách a ve stejný den, o několik hodin později, byl podán návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí. To, že jej žalobce a) neodnesl osobně na katastrální úřad, je nepodstatné. V této souvislosti žalovaná poukázala i na to, že žalobce a) již v polovině roku 2022 podával ve své trestní věci vysvětlení na policii, a muselo mu tak být známo riziko, že bude trestně stíhán.
7. **Žalobci** reagovali na doplněná tvrzení a důkazní návrhy žalované podáním ze dne 15. 7. 2025. Znovu odmítli, že by společnost Fxxx xxx xxx byla „neprůhledná“. Uvedli, že jednak Kyperská republika vede veřejně přístupný obchodní rejstřík a rovněž registr skutečných majitelů, v nichž lze příslušné informace dohledat, jednak sám žalobce a) poskytl dva veřejně dostupné rozhovory, v nichž jasně deklaroval, že původním vlastníkem společnosti byl on, nyní je to žalobkyně b). Pokud jde o původ peněz na nákup vily, žalobce a), byl-li by kontaktován, vysvětlil by jej. Argumentuje-li žalovaná v tomto směru informacemi z usnesení o zahájení trestního stíhání, tyto nebyly v době zveřejnění článku publikovány. Usnesení od Národní centrály proti organizovanému zločinu si vyžádal až soud prvního stupně, a to ve druhé polovině roku 2024, sama žalovaná je ke dni xxx nemohla mít k dispozici. Konečně tvrzení stran toho, že žalobce a) byl nekontaktní, považují žalobci za účelové, neboť v předchozích dvou případech, kdy byl novináři osloven, jim informace vždy poskytl.
8. Při jednání odvolacího soudu dne 17. 7. 2025 pak žalobci k výzvě odvolacího soudu upřesnili svůj žalobní požadavek na odstranění článku tak, že má být odstraněn ze stránek žalované www.idnes.cz, kde byl publikován, a že omluva žalobci a) má být rovněž umístěna na stránkách www.idnes.cz, a to po dobu 3 měsíců od právní moci rozsudku.

9. **Odvolací soud** přezkoumal z podnětu odvolání žalobců rozsudek soudu prvního stupně (§ 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné.
10. Odvolací soud již znovu neopakuje relevantní normy objektivního práva, které správně citoval soud prvního stupně. Jím zjištěný skutkový stav věci odvolací soud doplnil provedením a zopakováním níže uvedených důkazů (§ 213 odst. 2 a 4 o. s. ř.):
11. *Z výpovědi svědka V. J.*, xxx žalované a xxx předmětného článku, zjistil, že svědek získal e-mailový kontakt na žalobce a) od svých kolegů. Den před zveřejněním článku, v dopoledních hodinách, zaslal žalobci a) e-mail, v němž ho požádal o vyjádření k trestnímu stíhání, a poprosil ho, aby mu na sebe dal telefonický kontakt. Žádná lhůta, v níž by měl žalobce a) odpovědět, v e-mailu uvedena nebyla. Svědek tento e-mail už nemá k dispozici, smazal ho, a to jak s ohledem na množství pošty, tak i s ohledem na to, že od žalobce žádnou reakci neobdržel. Článek vyšel již další den, redakční uzávěrka byla o půlnoci. V článku byly využity některé informace, které dříve zveřejnil Deník N.
12. *Z usnesení Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu, ze dne 18. 7. 2023, č. j. NCOZ-4475-713/TC-2023-411400-H*, odvolací soud zjistil, že žalobce byl obviněn ze zločinu porušení mezinárodních sankcí dle § 410 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že v období nejméně od 15. 3. 2015 do 19. 11. 2015 uskutečňoval finanční transakce, zejména přijímal finanční prostředky od společnosti Exxx xxx xxx ve prospěch čtyř společností se sídlem na Kypru a Panenských ostrovech, které fakticky ovládal, přestože věděl, že převáděné prostředky náležely osobě A. R. a jednalo se o majetek, na který byly uvaleny sankce EU. V usnesení je popsán i tok peněz, k němuž mělo dojít dne 10. 4. 2015, kdy z účtu společnosti Exxx xxx xxx byla zaslána částka 1 400 000 EUR ve prospěch společnosti Kxxx xxx xxx (u platby bylo uvedeno „dle smlouvy o zápůjčce“, bez uvedení data). Následně byla z účtu Kxxx xxx xxx zaslána částka 1 400 000 EUR na účet společnosti K. T. L., kde žalobce a) působil jako koncový vlastník. Zde byla platba 1 400 000 EUR sloučena s dalšími finančními prostředky ve výši 6 379 800 EUR od společnosti Mxxx xxx a ve výši 3 100 000 EUR od společnosti Kxxx xxx xxx. Celá částka 10 700 000 EUR pak byla zaslána z účtu Kxxx xxx xxx na účet Fxxx xxx xxx a tyto prostředky byly použity na nákup vily a pozemku na xxx podle kupních smluv ze dne 10. 4. 2015 a 24. 4. 2015. Ke společnosti Exxx xxx xxx získal policejní orgán poznatky (viz str. 17 usnesení policie), že transakce z jejího účtu byly prováděny hlavně na základě smluv o zápůjčce, k přemístování peněz docházelo často během jednoho dne a jsou důvodné pochybnosti o ekonomické oprávněnosti těchto transakcí, neboť navzdory vysokým částkám nebyly ošetřeny následky v případě nedodržení závazku, někdy nebyly uvedeny ani lhůty splatnosti. Společnost Exxx xxx xxx i další společnosti, které uzavřely smlouvy o zápůjčce, oficiálně spravuje stejný okruh servisních společností, tzv. „nominálních správců“, kteří však tyto společnosti fakticky neřídí, ale společnosti jsou ovládány skutečnými koncovými vlastníky. Společnost Exxx xxx xxx odpovídá skořápkové firmě, kdy pomocí fiktivních transakcí jsou zakrývány a maskovány finanční prostředky. Aktuální xxx společnosti (společnost Nxxx xxx) je spojen i s jinými společnostmi, mimo jiné s Fxxx xxx xxx. Dle informací, které policie získala, měla být společnost Exxx xxx xxx využívána k zajištění peněžního toku v zájmu osoby A. R. – ten měl rozhodovat o přesunu peněz na účtu společnosti, s nímž na základě jeho pokynů disponovala E. R.. Co se týče společnosti Fxxx xxx xxx, z usnesení policie (str. 27) se podává, že byla založena dne 26. 9. 2011 a měla sídlo na Kypru. V období od 26. 9. 2011 do 21. 11. 2016 byla jejím statutárním orgánem společnost Vxxx xxx xxx a xxx společnost Bxxx xxx xxx. Od 21. 11. 2016 byla statutárním orgánem a 100 % vlastníkem společnost Nxxx xxx. V době od 12. 4. 2017 do 22. 6. 2017 měl 100 % majetkový podíl žalobce a), který jej dne 22. 6. 2017 převedl na žalobkyni b). Skutečným koncovým vlastníkem, který společnost v období od 23. 5. 2012 do 22. 6. 2017 ovládal a měl prospěch z její činnosti, byl (jak mělo být zjištěno z formulářů vyplňovaných při zakládání bankovního účtu) žalobce a). Ten podal vysvětlení v této trestní věci dne 3. 8. 2022 (viz str. 41 usnesení policie).
13. Odvolací soud zopakoval důkaz též článkem „xxx“, a to ve znění zveřejněném dne xxx a ve znění upraveném dne xxx. Zjistil, že žalovaná v článku přináší informace o trestním stíhání žalobce a),

který se měl podílet na převodech peněžních prostředků spojených s osobou A. R., jenž je od roku 2015 kvůli ruské anexi Krymu na sankčním seznamu EU, a že tyto prostředky měly být použity i na území České republiky. Žalobce a) měl na základě plné moci podepsat kupní smlouvu, kterou kyperská společnost Fxxx xxx xxx zakoupila v dubnu 2015 za více než čtvrt miliardy korun vily na xxx, v níž žalobci bydlí. V článku je umístěna celková fotografie této vily a fotografie s detailním záběrem na její kovaná vrata. O žalobci a) je dále uvedeno, že v den, kdy byl obviněn, začal na katastru nemovitostí převádět jedinou nemovitost, kterou vlastní, na Xxx O. R. V článku je referováno i o osobě A. R. (jeho přátelství s V. P., majetku a obchodních aktivitách). Jsou zde i citace převzaté z rozhovoru, který žalobce poskytl v roce 2019 Lidovým novinám, kdy uvedl, že společnost Fxxx xxx xxx bývala dříve jeho, nyní patří žalobkyni b), a že s A. R. bývali obchodními partnery, měli podíly v bance SMP.

14. V původním článku ze dne xxx je společnost Fxxx xxx xxx charakterizována jako „*neprůhledná*“ firma z Kypru, v článku upraveném dne xxx se toto adjektivum již neobjevuje.
15. V původním článku ze dne xxx je věta: „xxx“. V článku upraveném dne xxx je toto tvrzení doplněno takto: „xxx“.
16. V původním článku ze dne xxx je uvedeno: „xxx“. Do článku upraveného dne xxx je doplněno, že „xxx“. Vynechána byla slova, že žalobce přišel na katastr hned po obědě; u kupujícího byla uvedena pouze počáteční písmena jeho jména a příjmení „O. R.“ a byla odstraněna jeho národnost, dále byly vynechány jméno a profese jeho ženy a jméno jeho syna.
17. V původním článku ze dne xxx je na obou fotografiích vily, zejména na detailním záběru vrat, viditelné číslo popisné a orientační. Po úpravě provedené dne xxx již tato čísla nejsou čitelná.
18. K výše uvedeným skutkovým zjištěním připojuje odvolací soud ještě zjištění, která učinil ze samotného tvrzení žalobce (tvrzení nebylo třeba prokazovat, neboť ve sporu zatěžují žalobci). Ten uvedl, že byt má od roku 2022 státní příslušnost xxx, současně zůstává i státním příslušníkem Ruské federace, neboť toto občanství „nelze odevzdat“. Kupní smlouva týkající se převodu nemovitosti ve xxx byla uzavřena již v červnu 2023, avšak vyčkávalo se, až kupující O. R. složí celou kupní cenu do advokátní úschovy. Schovatelem byla advokátní kancelář Bxxx xxx, která byla k tomuto účelu vyhledána realitním zprostředkovatelem. Tato advokátní kancelář pak podávala dne 2. 8. 2023 návrh na vklad do katastru nemovitostí, přičemž se jednalo o společný návrh prodávajícího (žalobce) a kupujícího, pana R.
19. Odvolací soud shledává, že předmětný článek je zpravodajstvím ve smyslu § 89 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“) a informuje o věci veřejného zájmu, totiž o trestním stíhání žalobce a). V takovém případě je ovšem třeba cítit zásadu presumpce neviny a předkládat veřejnosti správné informace z trestního řízení, tedy primárně též odpovídají tomu, co je stíhanému kladeno orgány činnými v trestním řízení za vinu. Odvolací soud nesdílí závěr soudu prvního stupně, že by se v případě výroků o legalizaci („praní“) peněz jednalo o specifický druh hodnotícího soudu, který má reálný základ. Informace o tom, z čeho je žalobce a) viněn, tedy že pomáhal legalizovat peníze ruskému oligarchovi, je konstatováním faktu (jde o sdělení o tom, pro jaký trestný čin je žalobce stíhán). Toto tvrzení je však nepravdivé, neboť žalobce nebyl obviněn z toho, že by zastřel či umožnil zastřít původ peněz pocházejících z trestné činnosti (jak by odpovídalo skutkové podstatě trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 či § 217 trestního zákoníku a také tomu, co je obecně vnímáno pod pojmem „praní peněz“, kterýžto výraz žalovaná také použila), nýbrž z toho, že nerespektoval mezinárodní sankční opatření. Neobstojí obrana žalované, že se jednalo o přípustné novinářské zjednodušení a že v článku bylo na jiných místech uvedeno, v čem mělo žalobcovo jednání spočívat, totiž v dispozici s peněžními prostředky sankcionované osoby. Jsou-li sdělovány tak závažné informace o žalobci a), které se týkají probíhajícího trestního stíhání, je třeba trvat na tom, aby bylo informováno přesně a nezkresleně. Je třeba vzít v potaz, že žalobce a) je dosud pokládán za nevinného, z čehož nutně plyne, že oprávněné informování o jeho údajném spáchání trestného

činu musí být striktně omezeno na přesné informace podložené trestním stíháním. To se v daném případě nestalo. Již ze samotného titulku se podává, že žalobce a) se měl účastnit „ruského praní peněz“, a to, že žalobce byl obviněn z legalizace desítek milionů korun ruského oligarchy, je zopakováno i v úvodní pasáži článku. Hájí-li se žalovaná tím, že jak přímo v titulku, tak i na jiných místech je zmíněno i to, že žalobce obcházel sankce, resp. podílel se na převodu peněžních prostředků sankcionované osoby, nelze to považovat za uvedení věci na pravou míru. Může to naopak vyvolat mylný dojem, že žalobci je kladeno za vinu vícero skutků. Současně to však svědčí o tom, že žalovaná disponovala informacemi, díky nimž se mohla – pokud by si počínala obezřetněji a své výroky formulovala uvážlivěji – vyvarovat nesprávných a zavádějících sdělení stran toho, co je žalobci kladeno za vinu.

20. Informace, které žalovaná publikovala, navíc nemají charakter těch, které by nesnesly vůbec žádného odkladu a jímž by ubralo na aktuálnosti, pokud by byly zveřejněny (např. o několik dnů) později. Žalovaná tak nebyla pod časovým tlakem, který by jí bránil si jejich správnost prověřit, a to zejm. též u těch, o nichž informace přinášela, tedy u žalobců. Pokud vůbec žalovaná podnikla takové kroky ve vztahu k žalobci a) (jak to popisoval svědek – autor článku), zdají se být pouhou formalitou vzhledem k lhůtě (v řádu hodin), kterou mu k vyjádření poskytl. Je možno uzavřít, že nepravdivým informováním o povaze trestné činnosti žalovaná neoprávněně zasáhla do cti a dobré pověsti žalobce a).
21. Odvolací soud se dále neztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, dle něhož žalobcům ohledně výroků o vile a penězích, za něž byla porožena, nesvědčí aktivní věcná legitimace z důvodu, že tyto výroky se týkají společnosti Fxxx xxx xxx a žalobce nejsou s to jakkoliv poškodit. Za situace, kdy oba žalobci jsou s touto společností osobně propojeni a užívají její majetek (vilu), pak zveřejnění informací o její netransparentnosti a nejasném původu majetku je způsobilé dotknout se osobnostních práv samotných žalobců. V daném případě ovšem nešlo o zásah neoprávněný.
22. Výrok o „neprůhledné“ firmě z Kypru je svou povahou hodnotícím soudem, který se ovšem opírá o pravdivý základ. Jestliže z usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a) vyplývá, že společnost Fxxx xxx xxx je jednou ze společností, jež jsou formálně spravovány stejných okruhem servisních společností, reálně jsou ale ovládány jinými osobami (v daném případě žalobcem a/), a jejichž prostřednictvím se uskutečňují fiktivní transakce, pak tento vyslovený názor (či soud) není nijak nepřiměřený, je dostatečně založený na uvedených informacích z trestního stíhání. Také výrok o tom, že nelze dohledat, odkud byly peníze na nákup vily na xxx, je v podstatě pravdivý. Z bankovních převodů ze dne 10. 4. 2015, popsanych v usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a), vyplývá, že peníze, z nichž byla zaplacená kupní cena vily, zčásti pocházely od „skořápkové“ společnosti Exxx xxx xxx (a ve skutečnosti se mělo jednat o prostředky spojené s osobou A. R.) a že během jednoho dne došlo k jejich přesunu (a sloučení s jinými prostředky) prostřednictvím několika bankovních účtů na základě fiktivních transakcí, které měly zakrýt jejich skutečný původ.
23. Pravdivým odvolací soud shledává i tvrzení o tom, že žalobce a) v den, kdy mu bylo sděleno obvinění, začal na katastru nemovitostí převádět svou nemovitost v xxx. Žalobce a) byl obviněn dne 2. 8. 2023 a v tento den podal prostřednictvím advokátní kanceláře návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí podle kupní smlouvy, kterou uzavřel s kupujícím O. R. Žalovaná tedy v tomto ohledu informovala zcela pravdivě, a pokud v této souvislosti uvedla i to, že žalobce přišel na katastr se smlouvou, jedná se o slovní obrat, který lze vnímat jako určitou personifikaci či mírnou dramatizaci tohoto kroku a který sám o sobě není s to žalobce a) poškodit.
24. Pokud žalobci brojili i proti dalším informacím, které článek obsahoval a které – jak sami uznávali – již nepravdivé nejsou, avšak mají tendenční povahu, neboť naznačují propojení mezi žalobcem a) a osobou A. R. (jakož i to, že z nich má prospěch žalobkyně b/ coby současná vlastnice společnosti Fxxx xxx xxx), nelze jim dát za pravdu. Pokud žalovaná v článku přiblížila též postavení a majetkové poměry sankcionované osoby, jejíž prostředky měl žalobce a) převádět a použít na

nákup vily, a též jejich minulé společné aktivity, jedná se o informace, které mají v daném kontextu svou relevanci a do osobnostních práv žalobců neoprávněně nezasahují. Za nepravdivé nelze mít ani to, je-li žalobci a) připisováno, že je „Rus“, neboť žalobce a), ač se hlásí k jiné národnosti a aktuálně i jiné státní příslušnosti, dosud zůstává – jak sám potvrdil – občanem Ruské federace.

25. Žalovaná však překročila meze stanovené § 90 o. z., pokud v článku zveřejnila informaci o místě, kde žalobci bydlí. Přesnou adresu žalobců mohl každý snadno zjistit propojením informace uvedené v textu článku a týkající se území, kde se vila nachází (xxx), s informací z doprovodné fotografie, kde bylo zobrazeno číslo orientační a popisné. Uvedeným způsobem bylo dotčeno soukromí obou žalobců, nejen žalobce a), v jehož případě je ovšem třeba dbát zásady presumpce neviny, a i s ohledem na ni šetřit jeho práva coby osoby, o jejíž vině nebylo pravomocně rozhodnuto. Současně se jednalo o informaci, která nebyla pro účely daného zpravodajství podstatná. K tomu, aby si čtenář udělal představu o tom, jak bylo s prostředky, které měly být získány trestnou činností naloženo, nepotřeboval znát i číselný identifikátor budovy, který odhaluje, v jakém konkrétním místě se obydlí žalobců nachází. Taková informace sloužila spíše k uspokojení zvědavosti čtenářů než k naplnění potřeby informovat ve veřejném zájmu, a byla tedy použita nepřiměřeným způsobem a v rozporu s oprávněnými zájmy žalobců na ochraně jejich soukromí. O tom, že sama žalovaná si problematičnost zveřejnění adresy žalobců uvědomovala, svědčí i to, že fotografii vily dne xxx dobrovolně upravila do podoby, z níž číslo popisné a orientační již nelze zjistit.
26. Ve světle uvedeného odvolací soud uznal, že žalobce a) (nikoliv žalobkyně b/, do jejichž osobnostních práv informace o legalizaci peněz nijak nezasahuje) důvodně požaduje, aby žalovaná ze svých internetových stránek odstranila předmětný článek v části, v níž je nepravdivě informováno o trestné činnosti, z níž byl žalobce a) obviněn, tj. větu z nadpisu článku „xxx“ (původně bylo uvedeno „R.“, tuto nesprávnost však žalovaná sama opravila a v aktuální verzi článku se již neobjevuje). Pro širší, případně úplné odstranění článku není důvod, neboť zbývajícím rozsahem článku k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žádného ze žalobců nedochází.
27. Žalobce a) má právo i na náhradu nemajetkové újmy, která mu byla způsobena zveřejněním nepravdivých informací o tom, že pomáhal legalizovat peníze ruskému oligarchovi, a odvolací soud mu tak přiznal požadovanou omluvu, kterou v uvedeném rozsahu shledává přiměřenou (vyjma nadbytečného slovního spojení „a neodpovídá skutečnosti“, které je významově shodné s tím, co je vyjádřeno již slovy „je nepravdivé“). Vedle tohoto morálního zadostiučinění má žalobce a) právo též na peněžité zadostiučinění. Je třeba vzít v úvahu, že výše uvedené informace byly k dispozici na internetu po dobu bezmála dvou let na stránkách celostátního významného zpravodajského subjektu, a široká veřejnost tak mohla nabýt nesprávné povědomí o tom, co je žalobci kladeno za vinu. Při neoprávněných zásazích do osobnostních práv způsobených v rámci celostátního zpravodajství je soudní praxí obvykle přiznáváno peněžité zadostiučinění, přičemž v daném případě se nabízí srovnání s poškozenou ve věci projednávané Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 30 C 139/2020 (a zdejším soudem pod sp. zn. 22 Co 33/2021), do jejichž práv bylo zasazeno nepravdivým informováním o skutcích, pro něž byla trestně stíhána, v hlavním zpravodajském pořadu veřejnoprávní televize. Poškozené bylo přiznáno peněžité zadostiučinění ve výši 100 000 Kč a stejnou částku má odvolací soud za přiměřenou i v nyní posuzovaném případě.
28. Zbývá odčinit nemajetkovou újmu, která žalobcům vznikla neoprávněným zásahem do jejich soukromí (zveřejněním adresy jejich bydliště). Odvolací soud nesouhlasí se soudem prvního stupně, který – ač správně rozpoznal překročení zpravodajské licence ze strany žalované – odmítl žalobcům přiznat peněžité zadostiučinění s poukazem na to, že žalobci neprokázali konkrétní negativní dopady do jejich života, které byly zapříčiněny narušením jejich soukromí. S tímto závěrem se nelze ztotožnit. Je-li z okolností, jimiž je zásah do osobnostních práv doprovázen, zřejmé, že tento zásah je objektivně způsobivý vyvolat následky, které pro svou závažnost nemohou být odčiněny morálním zadostiučiněním (jež pro tento případ ani nebylo žádáno), pak je namíste přistoupit k jejich reparaci peněžitým plněním. Odvolací soud vzal v úvahu, že informace, z níž se

dala vyčíst přesná adresa žalobců, byla veřejnosti přístupná jen po dobu necelých dvou měsíců, nicméně již to, že k jejímu zveřejnění došlo v rámci celostátního zpravodajství, působí natolik intenzivně a představuje takovou zátěž pro poškozené, že její nepříznivý účinek je třeba odčinit penězi. Při úvahách o výši náhrady odvolací soud přihlédl k zadostiučinění, které bylo přiznáno v jiných případech zveřejnění údajů o obydlí, jež jsou mu z úřední činnosti známy, konkrétně ve věci řešené Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 16 C 192/2019 (u zdejšího projednávané pod sp. zn. 22 Co 255/2020) a ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 16 C 10/2023 (a u zdejšího soudu pod sp. zn. 22 Co 59/2024). V prvním případě byla v internetovém článku zveřejněna informace o místě, kde poškození bydlí, včetně fotografie jejich domu, která přispěla k přesné identifikaci jejich bydliště, a každému z poškozených byla přiznána částka 62 500 Kč. Ve druhém případě byl zveřejněn obrazový záznam domu poškozeného v televizním zpravodajství (bez uvedení přesné adresy), poškozenému byla přiznána částka 50 000 Kč. V obou případech přiznané zadostiučinění odpovídalo maximální výši požadované žalobním petitem, který nebylo možno překročit, byť dle hodnocení soudu by bylo možno přiznat částky i vyšší. Odvolací soud vzal v úvahu i časový odstup od skutků, které byly ve srovnávaných případech posuzovány (a k nimž došlo v letech 2018 až 2019 a 2022) a s tím spojený vliv inflace (již jen s ohledem na ni se aktuálně přiznávají vyšší částky než v minulosti), a shledává přiměřeným zadostiučiněním, jež je způsobilé kompenzovat újmu na straně žalobců, částku ve výši 100 000 Kč pro každého z nich.

29. Z důvodů, které byly shora vyloženy, odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I a II podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. ve vztahu k žalobci a) částečně změnil tak, že v rozsahu uvedeném ve výroku I tohoto rozsudku vyhověl požadavku na odstranění článku, jinak jej podle § 219 o. s. ř. potvrdil; ve vztahu k žalobkyni b), jejíž požadavek na odstranění článku je zcela nedůvodný, jej podle § 219 o. s. ř. v celém rozsahu potvrdil. Odvolací soud dále změnil podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně ve výroku III v části, v níž se žalobce a) domáhal omluvy za výroky o legalizaci peněz, jinak jej v tomto výroku podle § 219 o. s. ř. potvrdil. Odvolací soud pak podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil rozsudek soudu prvního stupně i ve výroku IV a V tak, že žalobci a) přiznal peněžité zadostiučinění ve výši 200 000 Kč a žalobkyni b) ve výši 100 000 Kč; ve zbývajícím rozsahu výroku IV a V byl rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. potvrzen.
30. Odvolací soud rozhodoval nejen **o nákladech odvolacího řízení**, ale též **o nákladech řízení před soudem prvního stupně** (§ 224 odst. 2 o. s. ř.). Tím je odklizen nákladový výrok VI rozsudku soudu prvního stupně.
31. Ve vztahu mezi žalobcem a) a žalovanou byla procesně úspěšnější žalovaná, neboť žalobce uspěl s požadavkem na odstranění článku jen zčásti (jen v rozsahu výroku o legalizaci peněz, zatímco v rozsahu výroků o firmě z Kypru a převodu nemovitosti na katastru nikoliv), ve stejném rozsahu uspěl i s požadavkem na omluvu a rovněž peněžité zadostiučinění mu bylo přiznáno pouze za výrok o legalizaci peněz a dále i za neoprávněný zásah do soukromí. Žalobce tak lze pokládat za úspěšného z jedné třetiny, žalovanou ze dvou třetin, a žalobce je proto dle § 142 odst. 2 o. s. ř. povinen nahradit žalované náklady řízení v rozsahu jedné třetiny.
32. Žalované v řízení před soudem prvního stupně vznikly náklady na právní zastoupení v rozsahu 6 úkonů právní služby: 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) vyjádření k žalobě ze dne 26. 1. 2024, 3) účast u jednání dne 3. 4. 2024, 4) účast u jednání dne 12. 6. 2024, 5) účast u jednání dne 11. 9. 2024 a 6) účast u jednání 17. 12. 2024. Sazba odměny advokáta, který žalovanou zastupoval, činí podle § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 a § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024, částku 3 100 Kč. Sazba režijního paušálu činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024, částku 300 Kč za úkon. K těmto nákladům se podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. přičítá i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %, neboť zástupce žalované je plátcem této daně. Částka odpovídající dani z přidané hodnoty činí 4 284 Kč. Celkem náklady řízení před soudem prvního stupně činí na straně žalované částku 24 684 Kč (= 6 x 3 100 + 6 x 300 + 4 284).

33. V odvolacím řízení žalované vznikly náklady na právní zastoupení v rozsahu 4 úkonů právní služby: 1) vyjádření k odvolání ze dne 3. 3. 2025, 2) účast u jednání odvolacího soudu dne 29. 5. 2025, 3) vyjádření ve věci samé (k výzvě odvolacího soudu) ze dne 18. 6. 2025 a 4) účast u jednání odvolacího soudu dne 17. 7. 2025. Sazba odměny advokáta činí podle § 6 odst. 1, § 7, § 9a odst. 1, § 11 odst. 1 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025, částku 10 300 Kč. Sazba režijního paušálu činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025, částku 450 Kč za úkon. Žalované dále náleží podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. náhrada daně z přidané hodnoty, jejímž je její zástupce plátcem, ve výši 9 030 Kč. Náklady žalované v odvolacím řízení tak činí celkem 52 030 Kč ($=4 \times 10\,300 + 4 \times 450 + 9\,030$).
34. Náklady žalované za řízení před soudy obou stupňů výsledně činí 76 714 Kč ($=24\,684+52\,030$). Třetina z této částky, kterou je žalobce a) povinen žalované nahradit, představuje částku **25 571,33 Kč**.
35. Lhůta k plnění a místo plnění jsou stanoveny postupem podle § 160 odst. 1 v části věty před středníkem o. s. ř. a § 149 odst. 1 o. s. ř. (ve vztahu k nákladům odvolacího řízení ve spojení s § 211 o. s. ř.).
36. Ve vztahu mezi žalobkyní b) a žalovanou lze mít procesní úspěch účastnic za srovnatelný, neboť žalobkyně b) uspěla ohledně peněžitého zadostiučinění (za zásah do soukromí), byla však zcela neúspěšná s požadavkem na odstranění článku. Odvolací soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř. (v odvolacím řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.) rozhodl tak, že ve vztahu mezi žalobkyní b) a žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Poučení:

Proti výroku I až IV tohoto rozsudku je dovolání **přípustné** k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Proti výroku V a VI dovolání **přípustné není**.

Praha 17. července 2025

JUDr. Tomáš Novosad v. r.
předseda senátu